

Sygn. akt I C 1572/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wrocław, dnia 31 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Urbaniak

Protokolant: Irmina Szawica

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2016 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa T. G.

przeciwko (...) Związkowi (...)

o wydanie i ochronę dóbr osobistych

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1572/15

UZASADNIENIE

W pozwie (k.3-4), powód T. G. domagał się nakazania stronie pozwanej (...) Związkowi (...):

-wydania powodowi licencji supervisora, z datą ważności dwunastu miesięcy od dnia wysłania przez (...),

-przepraszania powoda w komunikacie sędziowskim przeznaczonym dla wszystkich sędziów bokserskich w (...).

Uzasadniając swoje żądanie powód podał, że po zdaniu egzaminu na supervisora w E., w styczniu 2014 r. opłacił żadaną kwotę za licencję -200 zł -przelewem na konto (...). Dokumentację niezbędną do uzyskania licencji supervisora powód wysłał listem poleconym za pośrednictwem (...). Powód podał, że przesłał: potwierdzenie przelewu opłaty licencyjnej, ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków i „oświadczenia”. Następnie w październiku 2014 r. powód złożył skargę do Zarządu (...) na postępowanie Z. G., Prezesa (...) wraz z żądaniem wydania licencji supervisora. Na skargę tę powód do chwili wniesienia pozwu nie otrzymał odpowiedzi.

W piśmie procesowym datowanym na 20.10.2015 r. (k.23) powód sprecyzował swoje żądanie poprzez dokładne określenie treści przeprosin, których domagał się od strony pozwanej.

Oświadczenie to miało mieć następującą treść: „Prezes (...) Związku (...) przeprasza T. G., sędziego bokserskiego z (...) Związku (...) we W. za to, że od lutego 2014 r. nie otrzymał licencji Supervisora mimo, że dokonał opłaty 200 zł przelewem przez (...) oraz wszystkie dokumenty wysłał w terminie wyznaczonym przez (...) listem poleconym przez (...). (...) Związek (...) przeprasza również za to że, 22 października 2014 r. i 30 czerwca 2015 r. mimo złożonej przez T. G. skargi do Zarządu (...) za nie otrzymanie licencji jak również odpowiedzi dotyczących skarg. Prawomocnym wyrokiem zasądzonym przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny nakazuje (...) Związkowi (...) wydanie licencji Supervisora (...) w terminie 7 dni od uprawomocnienia się Wyroku oraz opublikowanie treści przeprosin w komunikacie sędziowskim (...), jak również listem poleconym na adres zamieszkania.”

W odpowiedzi na pozew (k.28) strona pozwana - (...) Związek (...) -stwierdziła co następuje:

- 1) (...) Związek (...) nigdy nie negował faktu złożenia przez powoda z pozytywnym skutkiem egzaminu na supervisora szczebla okręgowego, co potwierdzone jest komunikatem Wydziału Sędziowskiego (...) nr (...),
- 2) (...) Związek (...) nie negował nigdy wniesienia przez powoda opłaty za licencję na konto (...),
- 3) jak wynika z uzasadnienia pozwu powód stwierdza, iż przesłał do (...) listem poleconym dokumentację niezbędną do wyrobienia licencji Supervisora. Według tego uzasadnienia katalog przesłanej dokumentacji miał obejmować: a) potwierdzenie przelewu Banku (...), b) ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków, c) oświadczenia; przy czym powód nie precyzował jakie oświadczenia miały być załączone do dokumentacji,
- 4) (...) Związek (...) nie może potwierdzić wpływu w/w dokumentacji do jego siedziby; niezależnie bowiem od ewentualnej przesyłki poleconej powoda do (...) nie ma odnotowanej w księdze korespondencyjnej Związku dokumentacji T. G. w sprawie licencji; bez stosownego wniosku nie wystąpiły przesłanki formalne do wystawienia licencji,
- 5) należy przy tym zaznaczyć, iż wniesienie opłaty za licencję jest jednym z warunków niezbędnych wydania tego dokumentu, nie jest jednak warunkiem wystarczającym; należy bowiem równolegle złożyć w (...) wniosek, który załączono do odpowiedzi na pozew,
- 6) mając na uwadze całość zagadnienia (...) Związek (...) jest zainteresowany polubownym załatwieniem sprawy; dlatego po otrzymaniu wypełnionego wniosku o wydanie licencji Supervisora wraz z kompletem załączników zostanie ona wydana powodowi bez zbędnej zwłoki.

W piśmie datowanym na 9.03.2016 r. (k.45) powód uzupełniając pozew podał, że treść przeproszenia ma być obwieszczona w internecie przez okres 14 dni oraz wysłana listem poleconym na adres zamieszkania powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód T. G. jest członkiem (...) Związku (...); przez wiele lat sędziował zawody bokserskie krajowe i międzynarodowe.

(bezsporne)

W dniach 8-10.11.2013 r. w E. przeprowadzone zostało szkolenie zakończone egzaminami na supervisorów oraz funkcjonariuszy (...)/delegatów technicznych zarówno na szczebel centralny jak i szczebel okręgowy. W szkoleniu uczestniczyło 40 sędziów z 12 (...). Jedną z osób, które zdały egzamin spełniając wymogi Supervisora szczebla okręgowego był T. G..

(dowód: komunikat nr (...)Wydziału (...)Związku (...), k.5)

Zgodnie z „Regulaminem przyznawania licencji w (...) Związku (...)” roczna opłata za wystawienie licencji supervisor/ (...) zwana opłatą licencyjną wynosi 200 zł (par. 42 ust.2).

W celu uzyskania licencji supervisor/ (...) należy złożyć pisemny wniosek wraz z wymaganymi załącznikami oraz przesłać pocztą tradycyjną do Biura Związku.

Wniosek składany po raz pierwszy powinien zawierać:

- a/ imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia oraz adres zamieszkania wnioskodawcy,
- b/ datę i podpis wnioskodawcy,
- c/ oświadczenie o posiadaniu pełnej zdolności do czynności prawnych oraz korzystaniu z pełni praw publicznych,

d/ kopię polisy ubezpieczeniowej od następstw nieszczęśliwych wypadków związanych z wykonywaniem obowiązków supervisora/ (...),

e/ zobowiązanie do przestrzegania przepisów i regulaminów przy wypełnianiu funkcji supervisora / (...),

f/ zdjęcia legitymacyjne 2 szt.,

g/ kopię dowodu wpłaty za przyznanie licencji,

h/ oświadczenie o niekaralności (par.43 regulaminu).

Z dalszych zapisów regulaminu wynika, że (par. 44 regulaminu):

1) wszelkie dokumenty złożone w formie kserokopii muszą być potwierdzone za zgodność z oryginałem przez właściwy (...),

4) wnioski niekompletne nie będą rozpatrywane.

W myśl par. 46 regulaminu (...) odmawia przyznania licencji supervisora/(...), jeżeli wnioskodawca nie spełnia warunków określonych w par. 41, a braki formalne wniosku nie zostały usunięte w terminie czternastu dni od daty otrzymania przez zainteresowanego wezwania do usunięcia braków.

(dowód: Regulamin przyznawania licencji w (...) Związku (...), k.84-89)

W dniu 4.02.2014 r. T. G. zawarł z (...) S.A. umowę ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków osób uczestniczących w kulturze fizycznej (...) na okres od 5.02.2014 r. do 4.02.2015 r.

(dowód: polisa (...) S.A., k.8)

W dniu 11.02.2014 r. powód, za pośrednictwem (...) S.A., dokonał przelewu kwoty 200 zł na konto (...) Związku (...), podając w tytule przelewu, że jest to opłata za licencję supervisora.

(dowód: potwierdzenie przyjęcia przelewu do realizacji, k.6)

W dniu 12.02.2014 r. powód nadał przesyłkę poleconą na adres (...) Związku (...).

(dowód: potwierdzenie nadania, k.7)

Z dziennika korespondencyjnego (...) Związku (...) wynika, że w okresie od 14.02. do 4.03.2014 r. wśród przychodzącej korespondencji obejmującej 270 pozycji odnotowano jedną przesyłkę wysłaną przez T. G. (poz. 766), która dotarła do Związku w dniu 24.02.2014 r. i została opisana jako dotycząca „zawieszenia sędziego T. R.”.

(dowód: dziennik korespondencji (...), k. 51-77)

Pod datą 22.10.2014 r. powód sporządził pismo skierowane do Zarządu (...) w którym m.in. domagał się wydania licencji supervisora z datą ważności w dniu wysłania przez (...).

(dowód: pismo z 22.10.2014 r., k.9)

W dniu 25.09.2015 r. wiceprezes d/s sportowych (...) W. N. odpowiadając na pismo powoda dotyczące m.in. licencji supervisora wskazał, że powód winien kierować skargę w tej sprawie do Biura (...) i do osoby odpowiedzialnej za wydawanie licencji tj. do J. S..

(dowód: pismo z 25.09.2015 r., 79-80).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pozwie, powód T. G. domagał się nakazania stronie pozwanej (...) Związkowi (...) wydania powodowi licencji supervisor'a oraz przeproszenia powoda w komunikacie sędziowskim przeznaczonym dla wszystkich sędziów bokserskich w (...) za to, iż mimo spełnienia wszystkich wymogów nie wydano powodowi w/w licencji i nie reagowano na jego pisemne skargi w tej sprawie.

1. Jeżeli chodzi o pierwszą część żądania, to niewątpliwie, zgodnie z regułą zawartą w art. 6 k.c. na powodzie spoczywał ciężar wykazania, iż spełnił wszystkie materialnoprawne i formalne wymogi otrzymania licencji supervisor'a (...).

Co do wymogów materialnoprawnych nie było pomiędzy stronami sporu; powód zdał stosowny egzamin, przeprowadzony w dniach 8-10.11.2013 r. w E., spełniał również wszystkie inne wymagania (niekaralność, pełna zdolność do czynności prawnych, pełnia praw publicznych, zawarcie umowy ubezpieczenia NW) od których regulamin (...) uzależnia możliwość nabycia licencji supervisor'a.

Kwestią sporną natomiast było czy powód złożył w sposób określony regulaminem wnioski o przyznanie licencji i czy do wniosku tego załączył wszystkie wymagane załączniki.

Zgodnie z „Regulaminem przyznawania licencji w (...) Związku (...)” roczna opłata za wystawienie licencji supervisor'a/(...) zwana opłatą licencyjną wynosi 200 zł (par. 42 ust.2).

W celu uzyskania licencji supervisor'a/(...) należy złożyć pisemny wniosek wraz z wymaganymi załącznikami oraz przesłać pocztą tradycyjną do Biura Związku.

Wniosek składany po raz pierwszy powinien zawierać:

- a/ imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia oraz adres zamieszkania wnioskodawcy,
- b/ datę i podpis wnioskodawcy,
- c/ oświadczenie o posiadaniu pełnej zdolności do czynności prawnych oraz korzystaniu z pełni praw publicznych,
- d/ kopię polisy ubezpieczeniowej od następstw nieszczęśliwych wypadków związanych z wykonywaniem obowiązków supervisor'a / (...),
- e/ zobowiązanie do przestrzegania przepisów i regulaminów przy wypełnianiu funkcji supervisor'a / (...),
- f/ zdjęcia legitymacyjne 2 szt.,
- g/ kopię dowodu wpłaty za przyznanie licencji,
- h/ oświadczenie o niekaralności (par.43 regulaminu).

Strona pozwana nie kwestionowała, że powód uiścił stosowną opłatę licencyjną, zaprzeczała jednak by dotarł do niej wniosek oraz inne dokumenty wymagane przez regulamin.

Jak już podkreślono wyżej, to na powodzie spoczywał ciężar wykazania, że spełnił wszystkie wymogi formalne. Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy należy wskazać, że powód nie wykazał jednoznacznie, że w dniu 12.02.2014 r. wysłał wniosek o przyznanie licencji oraz wszystkie załączniki wymagane stosownie do postanowienia par. 43 regulaminu przyznawania licencji (...). Z potwierdzenia nadania przedstawionego przez powoda wynika jedynie, że wysłana została przesyłka polecona na adres (...), jednak brak jakichkolwiek informacji na temat jej zawartości. Sam powód w uzasadnieniu pozwu podał, że przesłał potwierdzenie przelewu opłaty licencyjnej,

polisę NW oraz bliżej nieokreślone oświadczenia. Nie wynikało więc z twierdzeń powoda by wysłał wniosek, którego złożenie jest bezwzględnie wymagane przez regulamin.

W ocenie Sądu brak więc niepodważalnych dowodów na to, że wszystkie stosowne dokumenty zostały wysłane przez powoda na adres (...). Brak również dowodu na to, że dokumenty te, nawet gdyby przyjąć, że zostały wysłane, dotarły do adresata. Brak potwierdzenia odbioru takich dokumentów przez (...), brak potwierdzenia odnotowania przyścia tego rodzaju przesyłki w dzienniku korespondencji (...).

Dodać należy, że z zapisów przywoływanego już regulaminu wynika także, że (par. 44 regulaminu):

1) wszelkie dokumenty złożone w formie kserokopii muszą być potwierdzone za zgodność z oryginałem przez właściwy (...),

4) wnioski niekompletne nie będą rozpatrywane.

Powód nie twierdził, że wysłał wszystkie dokumenty w oryginałach a niewątpliwie nie potwierdził zgodności kserokopii dokumentów z oryginałami w (...) Związku (...), co wynika zarówno z oświadczenia (...) (k.95), jak i samego powoda.

Zauważyć wreszcie trzeba, że w myśl par. 46 regulaminu (...) odmawia przyznania licencji supervisora/(...), jeżeli (...) braki formalne wniosku nie zostały usunięte w terminie czternastu dni od daty otrzymania przez zainteresowanego wezwania do usunięcia braków.

Już w toku tego postępowania strona pozwana, dążąc do polubownego załatwienia sporu wzywała powoda do usunięcia wszystkich braków formalnych wniosku o wydanie licencji supervisora, jednak powód mimo kilkakrotnych wezwań żadnych działań zmierzających w tym kierunku nie podjął.

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności, Sąd uznał, że powód nie wykazał by spełnił wszystkie wymogi formalne przyznania licencji supervisora (...) i z tego względu powództwo w części dotyczącej nakazania wydania licencji oddalił.

2. W związku z tym, że powód nie podał materialnoprawnej podstawy drugiego z żądań zgłoszonych w pozwie Sąd sam zmuszony był poszukiwać właściwej podstawy dochodzonego żądania. W ocenie Sądu, podstawą roszczenia o przeproszenie mogły być jedynie przepisy dotyczące ochrony dóbr osobistych.

Podstawę prawną żądań powoda stanowiły zatem art. 23 i 24 kc. Zgodnie z pierwszym z powołanych przepisów, dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach. Przepis art. 24 § 1 kc stanowi zaś, że ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. W literaturze i orzecznictwie podkreśla się, że bezprawność winna być traktowana w kategoriach obiektywnej (przedmiotowej) kwalifikacji czynu z punktu widzenia jego zgodności z prawem i zasadami współżycia społecznego. Działaniem bezprawnym jest zatem działanie sprzeczne z normami prawa lub zasadami współżycia społecznego. Natomiast okolicznościami wyłączającymi bezprawność są: działania mające oparcie w przepisach prawa, działania za zgodą pokrzywdzonego oraz w wykonywaniu prawa podmiotowego (por. wyrok Sądu Najwyższego z 4.06.2003 r., sygn. akt I CKN 480/01, niepubl.), a także w obronie uzasadnionego interesu społecznego.

Ciężar dowodu w zakresie wykazania przesłanki istnienia dobra osobistego oraz jego naruszenia ciążył na powodzie, bezprawność natomiast objęta jest domniemaniem, dlatego też to pozwany musiałby wykazywać, że jego działanie – naruszające konkretne dobro osobiste powoda – nie było bezprawne.

Z twierdzeń powoda wynikało, że doszło do naruszenia jego dóbr osobistych (godności, czci) na skutek tego, iż nie wydano mu licencji supervisora, a następnie nie zareagowano właściwie na składane przez niego skargi.

W ocenie Sądu, uwzględniając wskazaną przez powoda podstawę faktyczną roszczenia oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy, należało stwierdzić, że powód w żaden sposób nie wykazał, iż na skutek działania pozwanego zostały naruszone jego dobra osobiste, jak również, że działanie pozwanego było w tym wypadku bezprawne.

W judykaturze przyjmuje się, iż naruszenie czci, godności polega w szczególności na przypisaniu osobie cech lub właściwości, które mogą ją poniżyć w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu bądź rodzaju działalności. Ochrona czci człowieka, godności, znajduje normatywną podstawę w art. 47 Konstytucji RP i art. 23 kc.

By mówić o naruszeniu dobra osobistego w postaci czci, której wewnętrznym przejawem jest godność osobista (wyobrażenie o własnej wartości) zaś zewnętrznym dobra sława (korzystna opinia o człowieku, szacunek jakim się cieszy) musiałoby dojść do zachowań tego rodzaju, które obiektywnie (a nie tylko przez samego dotkniętego daną wypowiedzią) mogą być oceniane jako stawiające daną osobę w wyjątkowo niekorzystnym świetle. Dodać należy, że zgodnie z utrwalonym stanowiskiem orzecznictwa (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi, sprawa o sygn. akt IACa 208/15) dopiero działania przekraczające określony próg dolegliwości mogą być uznane za uzasadniające przyznanie ochrony przewidzianej przez art. 23 i 24 k.c. osobie poddanej takim działaniom. Tego typu interwencji nie uzasadniają np. zachowania powodujące przykrość małej wagi (dolegliwości).

W ocenie Sądu sytuacji z którą mamy do czynienia w analizowanym przypadku, w której powstał spór co do tego czy powód spełnił wszystkie wymogi otrzymania licencji supervisora, konkretne działania czy zaniechania strony pozwanej w ramach tego postępowania nie mogą być zakwalifikowane obiektywnie do kategorii naruszających godność (czy, jak stwierdził powód, honor) osoby dochodzącej ochrony. Zdaniem Sądu mamy w tym przypadku do czynienia z nieporozumieniem, a w najgorszym razie z konfliktem, który nie prowadzi niewątpliwie do utraty przez powoda dobrego imienia, nie może powodować po stronie powoda pogorszenia wyobrażeń o własnej wartości (obiektywnie oceniając przebieg zdarzeń). W żadnym razie nie mamy tu do czynienia z sytuacją przypisania osobie cech lub właściwości, które mogą ją poniżyć w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu bądź rodzaju działalności. Nawet zresztą gdyby stwierdzić, że działania (zaniechania) strony pozwanej były dla powoda dolegliwe to nie sposób twierdzić, że na tyle, by uzasadniało to ochronę sądową.

Dodać należy, że wszystkie powyższe uwagi należy odczytywać w kontekście w którym Sąd i tak nie przyjął by zachodziła jakakolwiek bezprawność zachowania strony pozwanej, co nawet przy stwierdzeniu naruszenia dobra osobistego prowadziłyby do oddalenia powództwa opartego na treści art. 23 i 24 k.c.

Z tych wszystkich względów należało orzec jak w sentencji wyroku.